

Az Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Németország) által 2009. február 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Landkreis Bad-Durkheim kontra Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(C-61/09. sz. ügy)

(2009/C 113/40)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Az alapeljárás felei

Felperes: Landkreis Bad-Durkheim

Alperes: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Beavatkozó: Astrid Niedermair-Schiemann

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Akkor is az 1782/2003/EK rendelet ⁽¹⁾ 44. cikkének (2) bekezdése szerinti mezőgazdasági földterületről van-e szó, ha a használata ugyan mezőgazdasági célokat (juhtartás céljából való legeltetés) is szolgál, a fő cél azonban a tájgondozás és a természetvédelem célkitűzéseinek megvalósítása?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

Az 1782/2003/EK rendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerinti nem mezőgazdasági tevékenységre használják-e a földterületet, ha a tevékenység túlnyomórészt természetvédelmi célokat szolgál, vagy legalábbis akkor, ha a mezőgazdasági termelőt a természetvédelem céljainak megvalósítása során kötik a természetvédelmi hatóságok utasításai?

- 3) Amennyiben mezőgazdasági földterületről van szó (első kérdés), amelyet mezőgazdasági tevékenység céljára is használnak (második kérdés):

Egy mezőgazdasági földterület üzemhez való tartozása (az 1782/2003/EK rendelet 44. cikkének (2) bekezdése szerint a mezőgazdasági üzem földterülete) feltételezi-e azt, hogy

- a) a földterület bérleti szerződés vagy hasonló jellegű, határozott időre szóló ügylet keretében, díjazás ellenében áll az üzem rendelkezésére?
- b) Nemleges válasz esetén: az üzemhez való tartozás szempontjából lényegtelen-e, ha a földterületeket ellenszolgáltatás nélkül, vagy a szakmai szövetségnek fizetendő hozzájárulás átvállalása ellenében, a természetvédelem céljainak megfelelő, meghatározott módon való használatra és meghatározott időtartamra engedik át?
- c) Igenlő válasz esetén: az üzemhez való tartozás szempontjából lényegtelen-e, ha az üzem köteles a földterü-

leteken meghatározott szolgáltatásokat nyújtani és ezért díjazásban részesül?

⁽¹⁾ A Tanács 1782/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.) a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról (HL L 270., 1. o.; 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.)

Az Elsőfokú Bíróság (hatodik kibővített tanács) T-254/00., T-270/00. és T-277/00. sz., Hotel Cipriani SpA és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. november 28-án hozott ítélete ellen a Comitato „Venezia vuole vivere” által 2009. február 17-én benyújtott fellebbezés

(C-71/09. P. sz. ügy)

(2009/C 113/41)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Comitato „Venezia vuole vivere” (képviselő: A. Vianello avvocato)

A többi fél az eljárásban: Hotel Cipriani SpA, Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Repubblica italiana, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak a jelen fellebbezést;

— a Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (hatodik kibővített tanács) T-254/00., T-270/00. és T-277/00. sz., Comitato „Venezia vuole vivere” kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. november 28-án hozott, a fellebbezővel 2008. december 3-án közölt ítéletét, továbbá semmisítse meg az 1999. november 25-i 2000/394/EK bizottsági határozatot ⁽¹⁾, másodlagosan pedig semmisítse meg e határozat 5. cikkének azon részét, amelyben az előírja a szóban forgó szociális tehercsökkentésnek megfelelő összeg visszatéríttetését, valamint a szóban forgó időszak vonatkozásában ezen összeghez kapcsolódóan kamatfizetési kötelezettséget ír elő;

— a Bíróság a Bizottságot kötelezze mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Comitato „Venezia vuole vivere” (a továbbiakban: egyesület) hat jogalapra hivatkozik.

Az egyesület az első jogalapjában azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság az EK 87. cikk (1) bekezdését megsértve tévesen alkalmazta a jogot, valamint nem tett eleget az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettségnek. Különösen, a megtámadott ítélet nem vizsgálja kellő alaposítással a vitatott határozat tárgyát képező támogatás ellentételező jellegét, illetve e támogatásnak a piacra gyakorolt hatásait, elmulasztva az ehhez kapcsolódó indokok kifejtését, továbbá az önkormányzati tulajdonú vállalkozások helyzetének a felperes vállalkozások helyzetéhez képest történő vizsgálata kapcsán sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét és az egyenlő bánásmód elvét.

Az egyesület a második jogalapjában az EK 86. cikk (2) bekezdésének megsértésére, különösen pedig arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta megvizsgálni, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben alkalmazható-e az általános gazdasági érdekű szolgáltatásra vonatkozó kivétel. Ezzel szemben az önkormányzati tulajdonú vállalkozások esetében elvégezte ezt a vizsgálatot.

Az egyesület az EK 87. cikk (3) bekezdésének megsértésére alapított harmadik jogalapjában azt a megközelítést kifogásolja, amelyet a megtámadott ítélet egyrészt a regionális nehézségeken alapuló eltérés alkalmazhatósága kapcsán a Bizottságot megillető teljes körű mérlegelési jogkörre, másrészt pedig az ügyben felmerült körülmények kétféle alapos vizsgálatának hiányára vonatkozóan kialakított.

Az egyesület a negyedik jogalapjában az EK 87. cikk (3) bekezdése d) pontjának megsértésére hivatkozik, különösen pedig azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság a Consorzio Venezia Nuova-t a „kulturális” eltérés kedvezményében részesítette, a többi vállalkozás esetében pedig elmulasztotta lefolytatni az e kérdésre vonatkozó vizsgálatot.

Az egyesület az ötödik jogalapjában azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem tulajdonított kellő jelentőséget az 1994 júniusát követően bevezetett, jogellenesnek minősített támogatás és az ezt megelőzően, 1973-ig visszamenőleg hatályban volt szabályok közötti folytonosságnak, megsértve az EK-Szerződés [88.] cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 1. és 15. cikkét.

Az egyesület a hatodik jogalapjában a visszatérítetési előírás automatikus alkalmazását kifogásolja, azt állítva, hogy ez sérti a 659/1999 rendelet 14. cikkét.

(1) A szociális terhek csökkentéséről szóló 30/1997. és 206/1995. sz. törvényekben előírt, a Velence és Chioggia területén letelepedett vállalkozások javát szolgáló támogatási intézkedésekről szóló, 1999. november 25-i 2000/394/EK bizottsági határozat (HL L 150., 50. o.)

(2) HL 1999. L 83., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.

Az Elsőfokú Bíróság (hatodik kibővített tanács) T-254/00., T-270/00. és T-277/00. sz., Hotel Cipriani SpA és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2008. november 28-án hozott ítélete ellen a Hotel Cipriani SpA által 2009. február 16-án benyújtott fellebbezés

(C-73/09. P. sz. ügy)

(2009/C 113/42)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Hotel Cipriani SpA (képviselő: A. Bianchini avvocato)

A többi fél az eljárásban: Società Italiana per il gas SpA (Italgas), Repubblica italiana, Coopservice — Servizi di fiducia Soc. coop. rl, Comitato „Venezia vuole vivere”, az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- a) A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság ítéletét;
- b) a Bíróság adjon helyt az elsőfokú eljárásban előterjesztett kereseti kérelmeknek, következésképpen:
 - semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottságának az elsőfokú eljárásban megtámadott határozatát ⁽¹⁾;
 - másodlagosan, semmisítse meg a határozat 5. cikkének azon részét, amelyben az e rendelkezésben foglalt visszatérítetési előírást a Bizottság úgy értelmezte, hogy az vonatkozik azokra a támogatásokra is, amelyek a *de minimis* elv alapján megengedettek lennének, és/vagy semmisítse meg az 5. cikket abban a részében, amelyben az olyan kamatfizetési kötelezettséget ír elő, amely magasabb annál, amit a felperes a saját adósságai után ténylegesen fizetett;
- c) a Bíróság a Bizottságot kötelezze mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Hotel Cipriani az első jogalapjában az EK 87. cikk (1) bekezdésének megsértésére és téves alkalmazására hivatkozik, nevezetesen az Elsőfokú Bíróság ítélete indokolásának hiányát, illetve ezen indokolás ellentmondásos jellegét illetően. Az EK 87. cikkel összeegyeztethetetlennek minősített törvényi és rendeleti rendelkezések semmilyen módon nem torzítják a versenyt a szállodai és éttermi vendéglátás közös piacán (pontosan azon a piacon, amelyen a Hotel Cipriani is tevékenykedik), és nem is fenyegetnek azzal, mégpedig azért nem, mert Velence városának helyzete annyira különleges, hogy az a közös piacot semmilyen módon nem érinti, vagy pedig azért nem, mert a szóban forgó csökkentések csupán azoknak a rendkívüli terheknek az ellentételezését szolgálják, amelyek azon nehézségnél fogva sújtják a vállalkozásokat, hogy a releváns földrajzi piacon ugyanolyan feltételek mellett kell működniük, mint amelyek az európai közös piac egyéb területein adtak. Az Elsőfokú Bíróság nem vette megfelelően figyelembe e sajátosságot, amennyiben csupán annak megállapítására szorítkozott — a kérdés kellő mélységű vizsgálata nélkül —, hogy a velencei vállalkozásoknak biztosított előny meghaladja a környezeti hátrányok ellentételezését, a fellebbező pedig ezért állítja azt, hogy a megtámadott ítélet nincs megindokolva, illetve ellentmondásos az indokolása.